

[Leonhard Hansen.]

er overflødig, og hvorfor i al Verden skulde denne Lov saa ophæves?

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen viste i sin Forelæggelsestale en rørende Omsorg for Arbejderne. Der er bare det ved det, at naar det kommer fra den Side, er jeg bange for, at Arbejderne ikke rigtig tror, det er ærligt ment. (*Boeck-Hansen*: Naa!). Ja, det er min Opfattelse, og jeg bevæger mig jo lidt mellem Arbejderne. Denne rørende Omsorg viser sig i Fremhævelsen af, at ved denne Overarbejdslov er der sket det, at Arbejderne er kommet i økonomiske Vanskeligheder, Kuløren paa Tilværelsen er visket ud, Arbejderne er blevet berøvet Mulighederne for at lære deres Børn mere, end det har været muligt, naar Overarbejdsloven ikke var der, og samtidig Paastand om, at Gennemsnitsfortjenesten paa Grund af Bortfald af dette Overarbejde er dalet med 0,7 Øre pr. Arbejdstime Aaret rundt.

Tænk 0,7 Øre! Altsaa for 2 400 aarlige Arbejdstimer à 0,7 Øre 16 Kr. 80 Øre. Paa Grund af disse 16 Kr. 80 Øre, som det ærede Medlem har opgjort Tabet til for Arbejderne, kommer disse nu i økonomiske Vanskeligheder! Paa Grund af disse 16 Kr. 80 Øre er Kuløren helt visket bort af deres Tilværelse! Paa Grund af disse 16 Kr. 80 Øre faar deres Børn i Fremtiden en middelmaadig Uddannelse! Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen siger ligeledes i sin Forelæggelsestale, at det skader Familienlivet! Der er mange Ting, der kan bruges ved en Lejlighed som denne.

Men jo mere der kommer af den Slags, jo mindre bliver den Kritik, der kommer fra den Side, taget i Betragtning. Det ærede Medlem siger i sin Forelæggelsestale, at den gnavne og sure Mand, altsaa Ægte-mand, gaar og irriterer Hustruen derhjemme paa sine Afspadseringsdage. Nej, det ærede Medlem kender ikke Arbejderne, for øvrigt heller ikke Arbejdernes Hustruer i deres Syn paa at have deres Mænd gaaende derhjemme. Det var denne Lovs Hensigt at skabe Mulighed for en lysere Tilværelse for de arbejdsløse ved, at disse kunde komme i Arbejde. Men dersom det er et Offer, som den arbejdende bringer sine arbejdsløse Kammerater, saa at der et Lyspunkt for ham i dette, at han erhverver en Fridag, det er en tilstrækkelig og værkommen Erstatning. Vi maa fra vor Side i Regelen stille det Krav — det er den Bestemmelse, jeg talte om før —, at naar der er oparbejdet 8 Overarbejdstimer, skal det komme Arbejderne til gode ved Afspadsering med en hel Dag. Det at have fri en Dag, naar de

andre arbejder, det forstaar Arbejderne udmærket godt at værdsætte. Der var engang noget, der hed „blaa Mandag“, det var vidunderligt, men det eksisterer ikke mere, men lige saa vidunderligt det var, lige saa vidunderligt er det at faa en Dag fri, som man har Krav paa, hvortil man selv har oparbejdet det Beløb, som skal betales.

Arbejderne behøver det ærede Medlem ikke at ynke, de kender Lovens Forudsætninger og forstaar at vurdere denne Lov, de forstaar ogsaa udmærket godt, hvorfor det ærede Medlem og andre har fremsat det Forslag, som behandles her i Dag; de ved godt, at det er ikke for paa nogen som helst Maade at komme Arbejderne til Hjælp, men for at gøre Forsøg paa op til Valget at komme til at rumle ogsaa med denne Opgave. Jeg tror, man ganske roligt kan lade det ligge, jeg tror ikke, det giver ret mange Stemmer, selv om vi ude omkring paa Valgtribunerne skal begynde at snakke om Loven om Overarbejde.

Jeg anbefaler Tinget at forkaste Lovforslaget.

Erik Eriksen: Loven om Forbud mod Overarbejde maa ses som et Led i Regeringens saakaldte Beskæftigelsespolitik, og efter vor Opfattelse hviler denne Lov som i øvrigt hele Regeringens Politik over for Arbejdsløsheden paa en Misforstaaelse, den Misforstaaelse, at Arbejdet er en Vare, der kun er til Stede i en vis begrænset Mængde, og at det derfor gælder at tage mindst muligt deraf eller i hvert Fald at foretage en Fordeling gennem Statsmagts Indgriben. En saadan Teori har man Lov til at have, selv om den er forkert, men Arbejde skabes nu engang kun ved Arbejde. Naar man i Kraft af Statens Indgriben paa flere og flere Omraader i Næringslivet, ogsaa gennem den Lovgivning, vi her behandler, paa en Maade samler hele Arbejdet i en Pulje og foretager en Fordeling gennem Regeringen, volder det naturligvis Vanskelighed for den enkelte og Samfundet.

Det er med Loven om Forbud mod Overarbejde som med iværksat kunstigt Arbejde, at den paa forskellig Maade kan vanskeliggøre Stillingen for det private Erhvervsliv og derigennem virke hindrende for den Indsats, som kun Erhvervslivet er i Stand til at yde over for Arbejdsløsheden. Jeg maa tilstaa, at jeg tror ikke, at Overarbejdsloven, naar dens Plusser og Minuser skal gøres op, har skabt mere Beskæftigelse. Jeg ved ikke, om der er kommet et eller to Tusinde i Arbejde som Følge af Loven,